

Mamy przyjaciela

sł. Stanisław Serafin Jagodyński

mel. z Kantyczek
oprac. Stanisław Głowacki

Allegro

SOPRAN

f

1. Ma - my przy - ja - cie - la, Chry - sta Zba - wi - cie - la wie - ku dzi - siej - sze - go.
2. Przy - ja - ciel to dro - gi! Ten nie - bies - kie pro - gi o - pu - ścił z da - le - ka,
3. Prze - to czło-wiek każ - dy niech pa - mię - ta za - wždy, jak się sta - rać o to,

ALT

f

1. Ma - my przy - ja - cie - la, Chry - sta Zba - wi - cie - la wie - ku dzi - siej - sze - go.
2. Przy - ja - ciel to dro - gi! Ten nie - bies - kie pro - gi o - pu - ścił z da - le - ka,
3. Prze - to czło-wiek każ - dy niech pa - mię - ta za - wždy, jak się sta - rać o to,

TENOR

f

1. Ma - my przy - ja - cie - la, Chry - sta Zba - wi - cie - la wie - ku dzi - siej - sze - go.
2. Przy - ja - ciel to dro - gi! Ten nie - bies - kie pro - gi o - pu - ścił z da - le - ka,
3. Prze - to czło-wiek każ - dy niech pa - mię - ta za - wždy, jak się sta - rać o to,

BAS

f

1. Ma - my przy - ja - cie - la, Chry - sta Zba - wi - cie - la wie - ku dzi - siej - sze - go.
2. Przy - ja - ciel to dro - gi! Ten nie - bies - kie pro - gi o - pu - ścił z da - le - ka,
3. Prze - to czło-wiek każ - dy niech pa - mię - ta za - wždy, jak się sta - rać o to,

Słowo nie - stwo - rzo - ne, z Pan - ny na - ro - dzo - ne z ży - wo - ta czy - ste - go.
 a - by po - bi - te - go, na po - ły ży - we - go u - zdro - wił czło - wie - ka.
 by te - go wiecz - ne - go przy - ja - cie - la swe - go sza - no - wał nad zło - to.

Słowo - nie - stwo - rzo - ne, z Pan - ny na - ro - dzo - ne z ży - wo - ta czy - ste - go.
 a - by - po - bi - te - go, na po - ły ży - we - go u - zdro - wił czło - wie - ka.
 by te - go wiecz - ne - go przy - ja - cie - la swe - go sza - no - wał nad zło - to.

Słowo - nie - stwo - rzo - ne, z Pan - ny na - ro - dzo - ne z ży - wo - ta czy - ste - go.
 a - by - po - bi - te - go, na po - ły ży - we - go u - zdro - wił czło - wie - ka.
 by te - go wiecz - ne - go przy - ja - cie - la swe - go sza - no - wał nad zło - to.

Słowo - nie - stwo - rzo - ne, z Pan - ny na - ro - dzo - ne z ży - wo - ta czy - ste - go.
 a - by - po - bi - te - go, na po - ły ży - we - go u - zdro - wił czło - wie - ka.
 by te - go wiecz - ne - go przy - ja - cie - la swe - go sza - no - wał nad zło - to.

4. Ten przyjaciel prawy,
krom wszelkiej zabawy,
dodał mu ochłody:
Na dobytek swego
Ciała najświętszego
wziął go do gospody.

5. By wiecznie nie zginął,
rany mu zawinął
przyjaciel serdeczny:
Ku jego potrzebie
skarb, co miał przy sobie,
dał mu dostateczny.

6. Przeto człowiek każdy
niech pamięta zawždy,
jak się starać o to:
By tego wiecznego
przyjaciela swego,
szanował nad złoto.

7. Jużże poniechajmy,
z Jerycha biegajmy
prosto do Betleem:
Betleem dom chleba,
który przyszedł z nieba,
ten jedząc nie mdlejem.

8. Tam przyjacielowi,
Odkupicielowi
z królmi ofiarujmy:
Serca swe z czystością,
a potem z pilnością
grzechów się warujmy.